

Advaita en Wetenschap (8) geheugen

Japans-Amerikaanse wetenschappers onder leiding van Susumu Tonegawa zijn erin geslaagd bij ratten/muizen een herinnering uit te wissen en te vervangen door een valse herinnering. Dit werd bereikt door de specifieke hersencellen juist als bij een bit van de computer in hun stand van aan en uit te wijzigen. Op het moment dat namelijk de herinnering uit het geheugen wordt opgehaald is de specifieke cel leeg en wordt later weer met de betreffende herinnering gevuld op het moment dat deze herinnering niet meer benodigd is;

Een gelijkaardige techniek kan de facto gebruikt worden in regressie- en hypnose therapieën. Een traumatische ervaring kan daarbij vervangen worden door een “instructie” die het trauma teniet doet.

Is de functie van het brein alles behalve bewustzijn of slechts een beperkte vorm van bewustzijn?

In de kinesiologie wordt van het lichaamsbewustzijn gebruik gemaakt om een diagnose te stellen. Gesteld wordt dat dit bewustzijn zich bevindt op het niveau van de lichaamscellen, dus niet noodzakelijk uitsluitend in de hersencellen.

Lichttherapie – een booming business en volop in wetenschappelijke belangstelling – maakt in wezen eveneens gebruik van een celbewustzijn zonder dat ogenschijnlijk enige instructie of ervaring aan deze cellen ten grondslag ligt.

Eerder werd al aangegeven (Synthese (3.08) Ken je zelf – mysterie) dat cellen weten. Dit bewustzijn is niet van een niveau of orde als dat van de hersenen, immers het hersenbewustzijn ontwikkelt zich pas in een latere fase van het leven van een embryo. Onmiddellijk na de conceptie begint namelijk reeds de celdeling vóór er sprake kan zijn van enige vorming van hersenen.

Volgens de Upanishaden (o.a. Brihadaranyaka Upanishad vers 4.3.7) bevindt het B(b)ewustzijn zich in de holte van het hart; dit hart is niet het fysieke hart, maar het hart van wat als het hartchakra omschreven wordt. Daar echter van de eicel en de zaadcel en evenmin na de conceptie gesproken kan worden van een hartchakra zal het duidelijk zijn dat bewustzijn zich op allerlei niveaus manifesteert en dat ook een bewustzijn van de hersenen slechts een beperkt aspect van bewustzijn vormt.

Hoe langer hoe meer dringt de verwoording in vers 3.8 van de Avadhuta Gita zich op :

“ Mijn kind, Ik ben niet moeilijk te bevatten noch verborgen in bewustheid. Mijn kind, Ik ben niet moeilijk waar te nemen noch verborgen in dat wat is waargenomen. Mijn kind, Ik ben niet niet verborgen in mijn meest nabije vormen....”

En hoe sprekend sluiten hierbij de woorden van Jezus aan in het logion 113 van het

Thomas-evangelie:

“...het koninkrijk van de Vader is verspreid over de aarde en de mensen zien het niet”.

“...en het is in uw [wijze van] zien...” (ibid logion 3; tussen [] ter verduidelijking).

Alleen als getracht wordt dit mysterie te begrijpen, in woorden en begrippen vast te leggen, dan is er een grandioos falen; een falen dat van toepassing is op alle niveaus en op alle dingen, inbegrepen onszelf.

In de annotatie bij vers 3.5 van de Avadhuta Gita is dit goed aangegeven :

“...het is zelfs niet mogelijk het Zelf te beschrijven in diens waarneembare aspecten (lees :het relatieve universum), omdat gedachte of taal *zelfs de verschijnselen slechts in hun oppervlakkige aspecten kunnen omvatten. In hun diepere aspecten zijn verschijnselen....daarom onbeschrijfbaar*”

Concreet vertaald en toegepast betekent dit dat het zelfs niet mogelijk is onszelf en ons bestaan te begrijpen! Het enige dat overblijft schijnt te blijven is het beseffen wie je bent en het in verwondering ervaren daarvan; het bestaan van alles en jezelf in verwondering in al de aspecten daarvan – de vreugdevolle en de intens droevige (zenmeester : “van alle illusies is het verlies van je kind het meest smartelijke”) - te beleven.

“Het contact met de materie, dat koude en hitte, vreugde en smart veroorzaakt, komt en gaat : het is van voorbijgaande aard; verdraag het.” (Bhagavad Gita 2.14)